

Dumex

Den 26. januar 1981.

I anledning af de af industriministeren den 28. november 1980 skriftligt fremsatte lovforslag (L88 og L96) skal vi tillade os at anføre følgende:

Ved 1. behandlingen af en tilsvarende ændring af patentloven i 1977 udtalte Socialdemokratiets ordfører (1976/77, spalte 2717):

»at der næppe kunne herske nogen som helst tvivl om, at det er rimeligt og fornuftigt at søge en international koordinering af patentretten, og at det er utvivlsomt, at dansk industri, når alle fire konventioner, der omfattes af lovforslaget, er trådt i kraft, vil opnå fordele i form af ensartethed, forenkling og billiggørelse af ansøgning om udstedelse af patenter. På den anden side har det ikke nogen mening at benægte, at tilstræbelsen af disse konventioner også er forbundet med visse problemer, bl.a. vil *europakonventionen* indebære, at vi i Danmark må gå fra en hidtil begrænset produktbeskyttelse til en ubegrænset, det vil sige, at kemiske forbindelser kan patenteres uanset anvendelsesområde. Der vil ligeledes kunne udstedes patenter for lægemidler og næringsmidler, hvilket med danske øjne nok kan forekomme noget betænkeligt, da vi ikke hidtil har haft patentmuligheder på disse områder... (1977/78, spalte 3890) ... Hvis Folketinget imidlertid ikke skulle være sindet at stå ved sin egen beslutning, må vi naturligvis drøfte både muligheden for og betimeligheden af, at Danmark bruger den i konventionen indeholdte adgang til at tage forbehold på disse områder.«

Under folketingsdebatten den gang blev det oplyst, at en lang række myndigheder og organisationer:

Indenrigsministeriet,
Statens Seruminstitut,
Brancheforeningen af Farmaceutiske Industrivirksomheder i Danmark – B. F. I. D.,
Danmarks Apotekerforening,

Dansk Forening til Fremme af Opfindelser,

Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953,

De Danske Patentagenters Forening,

Dumex A/S,

Håndværksrådet,

Medicinalfabrikken Gea A/S og

Niels Clauson-Kaas' kemiske laboratorium

frarådede, at lovforslaget vedtoges, og også monopoltilsynet mente, at det ud fra en konkurrencepolitisk synsvinkel var dårligt med en udvidelse af patenterbare områder indenfor lægemidler, næringsmidler og fremstilling af næringsmidler og at både Norge og Finland havde indtaget en afvisende holdning.

Folketinget besluttede i 1978 ikke at vedtage lovforslaget om tilslutning til europapatentkonventionen, og det blev under arbejdet i erhvervsudvalget af et flertal tilkendegivet (jfr. betænkning af 19. maj 1978, blad 768)

»at spørgsmålet om indførelse af adgang til patent på lægemidler har i særlig grad haft udvalgets opmærksomhed, idet der i nogle henvendelser har været argumenteret for vedtagelse af lovforslaget med mulighed for at opnå sådanne patenter, mens andre stærkt har frarådet at man på nuværende tidspunkt indfører adgang hertil, og at Danmark benytter sig af den mulighed, der består i henhold til Den europæiske Patentkonventions artikel 167 og Strasbourgkonventionens art. 12 for at tage forbehold mod indførelse af patent på lægemidler.

Det er over for udvalget oplyst, at der ikke er mulighed for at tage forbehold i forbindelse med tilslutning til Fællesskabets Konvention, der dog først ventes at træde i kraft om en årrække. Udsættelse i henhold til Europapatentkonventionen kan udstrækkes til 10 år; der under ganske særlige omstændigheder kan forlænges med 5 år. Et forbehold skal dog tages tilbage, så snart forholdene tillader det...